

ATT. RUWE SOLVANG

FLORISTISK SMÅGODT

distribution maps of
vol. 2 Musci (A-I):

coriaceous, crustose
331.

phytogeography of
rta of Akershus, SE
in SE fennoscandian

ettermiddag 22. og

purens Mjelle. Både
landegen tar vi sikte
ss over til fastlandet
metunge. Tirsdagen
rekomst og ei rekke
ste andre kransalger
balpine ekstremrike
først en tur gjennom
ksklusive grønlands-
stringa i denne tida.
store mengder med
ar vi dessverre ennå
jord-Norge, men det
til 30, for at det hele

e-post, men telefon

t: mndt@frisurf.no

ros agrestis, er
gang som følge
Effektive pløye-
cunstgjødning har
rtene er ført opp
9) som overvåk-

på feltkurs i Flå-
rk i august 2000
e leirholdig jorde
ier brakkvann-
til med juletrær,
med flekkmose
chandia polymor-

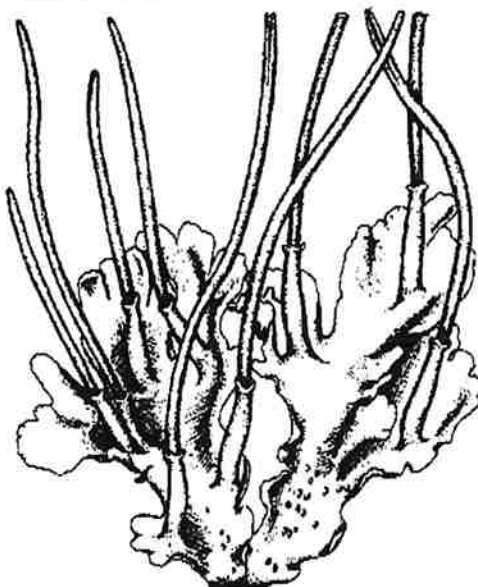
ke kjent fra Tele-
nn etter 1950 at
es som en liten

Eksakt lokalitet for funnet er:

Telemark: Nome kommune: Tveit vestre i Flåbygd. UTM:
ML 993 767 (ED50). På leirholdig jord i kant av åker som
har blitt juletreplantasje. 22.08.2000 Arne Pedersen og
Even W. Hanssen.

Litteratur

Direktoratet for Naturforvaltning (DN) 1999. Nasjonal rødliste for
truede arter i Norge 1998. DN-rapport 1999-3.

Gulnål *Phaeoceros carolinianus*. Etter: Schuster, R.M. 1992. The
Hepaticae and Anthocerotae of North America. Vol. VI. Field
Museum of Natural History, Chicago.

Stautstarr *Carex acuti- formis* Ehrh. funnet som ny for Vestfold i Brunlanes, Larvik kommune

Trond Grøstad
Eikeland 8, 3290 Stavern

Under floraregistreringer i Larvik kommune som-
meren 2000 ble stautstarr *Carex acutiformis* Ehrh.
funnet i fuktig, rik lauvskog like utenfor Stavern i
Brunlanes.

Bestanden av stautstarr dekker her et areal på
omtrent 50 kvadratmeter, men bare rundt 20 pro-
sent av skudda er fertile. Eksemplarene som ble
funnet er svært høyvokste, noe over meteren. Blad-

bredden er ca. 15 mm. Materialet er kontrollbe-
stemt av Reidar Elven og belagt ved herbariet i
Oslo. Lokaliteten har koordinatene UTM_{WGS84} NL
587 385.

I det samme området vokste også arter som
skogmarihånd *Dactylorhiza fuchsii*, slakkstarr
Carex remota og skavgras *Equisetum hyemale*.

I siste utgaven av Lids flora (Lid & Lid 1994) er
stautstarr angitt fra Vestfold med et funn fra Tjøme.
Den er også angitt med en prikk i floraatlasen
(Fægri & Danielsen 1996), hvor det også framgår
at arten er sjelden i Norge. Stautstarr er også tatt
med i Nasjonal rødliste (Direktoratet for naturfor-
valtning 1999) og har fått status som hensynskrev-
ende.

Arsaken til at stautstarr er angitt fra Vestfold
tidligere er et feilaktig bestemt belegg i herbariet i
Oslo datert 1881. Finneren, J. Brunchorst, be-
stemte dette belegget til å være kjempestarr *Carex
riparia*, noe som seinere skulle vise seg å være
riktig. Funnstedet for denne klassiske lokaliteten
for kjempestarr er Østre Bustein, Tjøme i Vestfold.
Materialet av kjempestarr som Brunchorst samlet
på Tjøme, er ved flere anledninger blitt ombestemt
nettopp til stautstarr. Dette skjedde siste gang i
1994, ganske sikkert like før siste utgaven av Lids
flora gikk i trykken. Etter dette er materialet ennå
en gang ombestemt, denne gangen tilbake til
kjempestarr, av Reidar Elven og Finn Wischmann.

Nå har slike feilbestemmelser og feiletiket-
tering en tendens til å henge lenge med i floraer
(jf. Pedersen 1999!)

Det hører også med til historien at da jeg be-
søkte lokaliteten utpå seinsommeren etter lang-
varig og mye nedbør, hadde grunneieren (hytte-
eieren?) forsøkt å grøfte ut området og lagt en
kulvert her. Miljøvernkonsulenten i Larvik kom-
mune er underrettet om saken. Vi får håpe at lo-
kaliteten dermed kan bli spart.

Takk

til Jan Erik Eriksen for utskrifter fra databasen ved
museet på Tøyen i Oslo.

Litteratur

Direktoratet for naturforvaltning. 1998. Nasjonal rødliste for truede
arter i Norge 1998. DN-Rapport 1999-3.

Fægri, K. & Danielsen, A. 1996. Maps of distribution of Norwegian
vascular plants. The southeastern element. Fagbokforlaget,
Bergen.

Lid, J. & Lid, D.T. 1994. Norsk flora. 6. utg. ved Reidar Elven. Det
norske samlaget, Oslo.

Pedersen, O. 1999. Toppstarr og stautstarr likevel ikke i Grimstad.
Blyttia 57: 162.